

ให้เฉลิมฉลองปีนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นปีแห่งการหลุดพ้นในชีวิต มีความเป็นหนึ่งเดียวกันและด้วยสมาธิจึงเปิดเผยพอ

วันนี้มหาสมุทรแห่งความรักกำลังมองดูลูกๆ ที่รักทุกคนในทุกหนแห่ง พ่อมีความรักที่ไม่มีวันสูญสลายในหัวใจของท่านต่อลูกๆ และลูกๆ ก็มีความรักที่ไม่มีวันสูญสลายในหัวใจของลูกต่อพ่อผู้ปลอบประโลมใจเช่นกัน มีเพียงพ่อและลูกๆ ปรากฏว่ามีเท่านั้นที่รู้ถึงความรักของพระเจ้าและความรักในหัวใจ มีเพียงลูกดวงวิญญาณบราห์มินเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การได้รับความรักของพระเจ้า ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธากระหายต่อความรักของพระเจ้า พวกเขาเรียกร้องหา ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณบราห์มินผู้มีโชคมีค่าแก่การได้มาซึ่งความรักนั้น บัปดาตาเห็นว่าเหตุใดลูกๆ จึงมีความรักพิเศษ นั่นเป็นเพราะว่าเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้มาซึ่งสมบัติที่มีค่าทั้งหมดจากนายแห่งสมบัติที่มีค่าทั้งหมด สมบัติที่มีค่าเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่เพียงแค่ว่าเกิดเดิวนั้นเท่านั้น แต่สมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายเหล่านี้จะอยู่กับลูกไปอีกหลายชาติเกิด ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายจะไม่กลับไปมือเปล่าเหมือนดวงวิญญาณในโลก ลูกจะต้องนำสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูกติดไปกับลูกด้วย ลูกมีความซาบซึ้งจากการได้สมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ใช่หรือไม่? ดังนั้น ลูกทุกคนจึงได้สะสมสมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายเหล่านี้ไว้ใช่หรือไม่? ลูกมีความซาบซึ้งและความสุขจากการสะสมสมบัติเหล่านี้ได้อยู่เสมอหรือไม่? ประกายแห่งการสะสมสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของแต่ละคนหรือไม่? ลูกรู้ว่าลูกได้รับสมบัติที่มีค่าใดจากพ่อใช่หรือไม่? ลูกเคยตรวจสอบบัญชีการสะสมของลูกหรือไม่? พ่อให้แต่ละสมบัติที่มีค่าแก่ลูกอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ไม่ใช่ว่าท่านให้เล็กน้อยแก่บางคนและมากกว่าแก่คนอื่น ๆ ลูกทุกคนเป็นนายของสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีที่สิ้นสุด สม่่าเสมอ และไม่มีวันสูญสลายเหล่านี้ การเป็นลูกหมายถึงการเป็นนายของสมบัติที่มีค่าเหล่านี้ ให้สิ่งเหล่านี้ปรากฏออกมาและดูว่าบัปดาตาได้ให้สมบัติที่มีค่ามากมายเพียงใดแก่ลูก

สมบัติที่มีค่าประการแรกคือความมั่งคั่งของความรู้นี้ ดังนั้น ลูกทุกคนได้รับความมั่งคั่งของความรู้แล้วหรือยัง? หรือลูกยังคงจะได้รับสิ่งนั้นอยู่หรือไม่? ลูกได้สะสมสิ่งนั้นไว้แล้วหรือไม่? หรือลูกสะสมไว้เพียงเล็กน้อยและที่เหลือก็ใช้จนหมด? การมีความมั่งคั่งของความรู้หมายถึงการประพฤติตนอย่างเป็นดวงวิญญาณที่รู้แจ้งและเป็นตริกาลดาชิ ซึ่งหมายความว่ามีความรู้เต็มเปี่ยม มีความรู้เต็มที่ เข้าใจความรู้ในเรื่องรูปกาลเวลาทั้งสามด้านนี้ และใช้ความมั่งคั่งของความรู้นี้สำหรับงานของลูก การใช้มั่งคั่งของความรู้ในทุกงานในชีวิตจริงในทางปฏิบัติของลูก จะทำให้ลูกประสบความสำเร็จได้โดยใช้ความรู้เหล่านั้นในทางที่ถูกต้อง เพื่อให้ลูกจะกลับมาหลุดพ้นจากบ่วงพันธะมากมาย และบรรลุดังการหลุดพ้นในชีวิตด้วยลูกประสบกับสิ่งนี้หรือไม่? ไม่ใช่ว่าลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตเพียงในยุคทองเท่านั้น เพราะแม้กระทั่งในเวลา ในชีวิตของยุคบรรจบกันนี้ ลูกก็ได้รับการหลุดพ้นจากบ่วงพันธะที่มีขีดจำกัดมากมายของลูก ชีวิตของลูกกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ลูกรู้ว่าลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะมากมายเพียงใดใช่หรือไม่? ลูกได้เป็นอิสระจากความทุกข์ในรูปแบบต่างๆ มากมายแล้ว (ฮาย ฮาย! – ความกังวล) เวลานี้ "ฮาย ฮาย!" ได้จบสิ้นลงตลอดกาลแล้ว และลูกกลับมาร้องเพลง "ว่า ว่า!" แทน หากมีร่องรอยของ "ฮาย ฮาย!" อาจจะไม่อยู่ในคำพูด แต่ยังคงอยู่ในความคิดหรือความฝันของลูก หากมันเข้ามาในจิตใจของลูกแล้ว ลูกก็ยังไม่ได้รับการหลุดพ้นในชีวิต มันเป็น "ว่า ว่า ว่า!" หรือไม่ ผู้เป็นแม่ทั้งหลาย ลูกไม่ได้ร้องไห้ด้วยความทุกข์ใช่ไหม? ลูกไม่ร้องไห้ใช่ไหม? บางครั้งลูกทำสิ่งนี้หรือไม่? พันดาสาทำสิ่งนี้หรือไม่? ลูกอาจไม่ได้ทำด้วยคำพูดของลูก แต่หากมีร่องรอยของ "ฮาย ฮาย!" แม้เพียงเล็กน้อยอยู่ในจิตใจของลูกในสถานการณ์ใดก็ตาม ลูกก็ไม่สามารถโอบรับได้ ฮาย (รูปแบบของความทุกข์) หมายถึงบ่วงพันธะ และโอบรับหมายถึงสภาพที่โอบรับ นั่นคือหมายความว่าได้รับการหลุดพ้นในชีวิตและเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ดังนั้นจงตรวจสอบสิ่งนี้ เพราะจนกว่าลูกดวงวิญญาณบราห์มินจะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ในขณะที่ยังมีโซ่ทองหรือโซ่เพชรที่สูงส่งใดๆ ผูกติดอยู่กับลูก ประตูสู่การหลุดพ้นสำหรับทุกดวงวิญญาณก็ไม่สามารถเปิดได้ เมื่อลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ประตูสู่การหลุดพ้นจะเปิดสำหรับทุกดวงวิญญาณ ดังนั้น ลูกมีความรับผิดชอบในการเปิดประตูนี้และปลดปล่อยดวงวิญญาณทั้งหมดให้เป็นอิสระจากความทุกข์และความไม่สงบของพวกเขา

ตรวจสอบดูว่าลูกได้ปฏิบัติตามความรับผิดชอบของลูกในระดับใด ลูกทุกคนได้ทำสัญญาในการดำเนินงานของการเปลี่ยนแปลงโลกกับบัปดาตา ลูกเป็นผู้ทำสัญญา ลูกต้องรับผิดชอบสำหรับสิ่งนี้ หากพ่อต้องการ ท่านสามารถทำได้ทุกสิ่ง แต่พ่อรักลูกๆ ท่านไม่ต้องการทำสิ่งนั้นโดยตัวท่านเองเพียงลำพัง ทันทีที่ท่านจุติลงมา ท่านก็ให้ลูกทุกคนได้จุติลงมาเช่น

กัน ลูกเฉลิมฉลองชีพราตรีแล้วใช่หรือไม่? ลูกเฉลิมฉลองชีพราตรีของใคร? ของบัณฑิตาผู้เดียวเท่านั้นหรือ? ลูกได้เฉลิมฉลองชีพราตรีของลูกทุกคนด้วยใช่หรือไม่? ลูกเป็นมิตรร่วมทางของพ่อตั้งแต่ต้นจนจบ ลูกมีความซาบซึ้งของการเป็นมิตรร่วมทางตั้งแต่ต้นจนจบหรือไม่? ลูกเป็นมิตรร่วมทางของพระเจ้า

ดังนั้นตอนนี้ ในการเล่นบทบาทของท่านในช่วงท้ายฤดูกาลของปีนี้ นี่คือนี่ที่บัณฑิตาต้องการจากลูกทุกคนในตอนนี้ บาบาคือสิ่งที่ท่านต้องการหรือไม่? ลูกต้องทำสิ่งนี้ ลูกไม่เพียงแต่ต้องฟังเท่านั้น ลูกต้องทำด้วยอย่างแน่นอน ผู้เป็นครูทั้งหลายโอเคไหม? ครูยกมือขึ้น ครูโบกพัดอยู่ ลูกรู้สึกร้อน อ้อชะ ลูกผู้เป็นครูทุกคนจะทำสิ่งนี้และสร้างแรงบันดาลใจให้คนอื่นทำสิ่งนี้หรือไม่? ลูกสร้างแรงบันดาลใจให้คนอื่นหรือไม่? ลูกจะทำสิ่งนี้หรือไม่? ดีมาก ลูกกำลังรู้สึกถึงสายลม (จากพัด) และโบกมือด้วย ฉากนี้ดีมาก ดีมาก ดังนั้น ในพิธีปิดฤดูกาลนี้ บัณฑิตาต้องการสร้างดีปมาลาแบบใหม่ (ลูกประจำแห่งแสงสว่าง) ลูกเข้าใจไหม? บาบาคือการเฉลิมฉลองด้วยดีปมาลาแบบใหม่ ดังนั้น ลูกทุกคนพร้อมที่จะเฉลิมฉลองดีปมาลาใหม่หรือยัง? ผู้ที่พร้อมแล้ว ยกมือขึ้น! อย่าเพียงแค่ว่า "ใช่,พร้อม" เพื่อประโยชน์ของสิ่งนั้น อย่ายกมือขึ้นเพียงเพื่อทำให้บัณฑิตาพอใจ แต่จงทำสิ่งนั้นจากหัวใจของคุณ อ้อชะ บัณฑิตาต้องการที่จะเห็นตะเกียงที่จุดขึ้นแล้วซึ่งจะเติมเต็มความหวังของท่าน บัณฑิตาต้องการเฉลิมฉลองดีปมาลาของตะเกียงแห่งความหวังของบัณฑิตา ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าดีปมาลาไหน? สิ่งนี้ชัดเจนไหม?

แล้วตะเกียงแห่งความหวังของบัณฑิตาคือใคร? ฤดูกาลของปีสิ้นสุดลงแล้ว บาบาคือบอกลูกแล้ว และลูกทุกคนก็มีความคิดนั้นเช่นกัน ลูกจำได้ไหม? ลูกบางคนได้เติมเต็มความคิดนั้นในระดับของความคิด บางคนได้เติมเต็มความคิดนั้นเพียงครั้งเดียว และบางคนยังคงคิดถึงสิ่งนั้นอยู่ และความคิดของพวกเขาอยู่ในระดับของความคิดของพวกเขาเท่านั้น ความคิดนั้นคืออะไร? ไม่ใช่สิ่งใหม่ มันเป็นสิ่งเก่า: ที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในทุกคนผ่านการเปลี่ยนแปลงตนเอง ตอนนี้พักเรื่องโลโก้ไว้ก่อน เพราะเวลานี้บัณฑิตาต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงในครอบครัวบราห์มินผ่านการเปลี่ยนแปลงตนเอง นี่คือนี่ที่บัณฑิตาต้องการเห็น บาบาคือต้องการได้ยินอีกต่อไปว่า "ถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้น สิ่งนี้ก็จะเกิดขึ้น ถ้าสิ่งนี้เปลี่ยนแปลง ฉันก็จะเปลี่ยนแปลง ถ้าฉันนี้ทำสิ่งนี้ ฉันก็จะทำเช่นกัน" ในเรื่องนี้ พ่อบราห์มากำลังบอกลูกทุกคนโดยเฉพาะว่า "เฮ้ อรชุน" เป็นเหมือนฉัน ในสิ่งนี้ขอให้ฉันเป็น "ฉันก่อน" ไม่ใช่ "เธอก่อน" ขอให้ฉันเป็น "ฉันก่อน" "ฉัน" นี้เป็น "ฉัน" ที่มีเมตตากรุณาที่จะให้คุณประโยชน์ แต่ "ฉัน" ที่มีขีดจำกัดนั้นจะทำให้ลูกล้มลง มีคำกล่าวที่ว่า "ผู้ที่ริเริ่มคืออรชุน" และอรชุนหมายถึงเป็นอันดับหนึ่ง ไม่ใช่ตามลำดับกันไป แต่เป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้น ลูกต้องการเป็นอันดับหนึ่งหรืออันดับสอง? บัณฑิตาได้เห็นบางสิ่งที่น่าขบขันในงานต่างๆมากมาย บาบาคือบอกลูกบางสิ่งที่เกิดขึ้นในครอบครัว เพราะเป็นครอบครัวที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ เมื่อมีงานประเภทหนึ่ง บัณฑิตาจะได้รับข่าวสาร มีงานและโปรแกรมบางอย่างที่จัดทำขึ้นสำหรับดวงวิญญาณพิเศษโดยเฉพาะ ดังนั้นความคิดจึงไปถึงบัณฑิตาและดาดี เพราะดาดีเป็นเครื่องมือในรูปที่มีตัวตน ความคิดของลูกไปถึงบัณฑิตา ความคิดใดที่ไปถึงบัณฑิตา? "ชื่อของฉันก็ควรรวมอยู่ในนี้ด้วย ฉันต้องยกย่องนี้หรือไม่? ทำไมชื่อของฉันถึงไม่ถูกกล่าวถึง" ดังนั้นพ่อจึงถามว่า ทำไมชื่อของลูกถึงไม่ถูกกล่าวถึงใน "เฮ้ อรชุน"? มันควรอยู่ในนั้นใช่หรือไม่? หรือไม่ควรรวมอยู่ในนั้น? ควรจะรวมอยู่ในนั้นหรือไม่? ผู้ที่นั่งด้านหน้า: มหาระตีทั้งหลายนั่งอยู่ด้านหน้า มันควรอยู่ในนั้นหรือไม่? ควรจะอยู่ในนั้นหรือไม่? พ่อบราห์มาได้แสดงให้เห็นในทางปฏิบัติ ท่านไม่เคยมองใครว่าเขา กำลังทำอะไรอยู่หรือไม่? ไม่เลย "ฉันก่อน" ก่อนหน้านี้ ลูกได้รับการบอกเช่นกันว่ามี "ฉัน" ในรูปที่สูงส่งมากมายหลายประเภท "ฉัน" ประเภทเหล่านั้นทั้งหมดจบสิ้นลงด้วย "ฉัน" นี้ ดังนั้นความหวังของบัณฑิตาสำหรับการสิ้นสุดฤดูกาลนี้คือลูกทุกคนที่เรียกตนเองว่าบราห์มาภุมารหรือกุมารี ทุกคนที่รู้จักตนเองและยอมรับตนเองว่าเป็น BK ขอให้ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหมดกลับมาเป็นอิสระจากบ่วงพันธะที่มีขีดจำกัดใดๆก็ตามที่ลูกมีแม้กระทั่งในรูปของความคิด เป็นอิสระจากบ่วงพันธะและหลุดพ้นในชีวิตเหมือนพ่อบราห์มา หลุดพ้นในชีวิตบราห์มิน ไม่ใช่ในชีวิตธรรมดา เฉลิมฉลองปีนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นปีแห่งการหลุดพ้นของชีวิตบราห์มินที่สูงส่ง ผู้อื่นไม่สามารถรู้ได้ว่าแต่ละดวงวิญญาณบราห์มินรู้ถึงบ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนของตนเองในระดับใด บัณฑิตารู้เพราะบัณฑิตามีหัวใจ ที่วิของจิตใจ ไม่ใช่ที่วิของร่างกาย แต่เป็นที่วิของจิตใจ ดังนั้นในฤดูกาลหน้าก็ยังมีฤดูกาลอยู่ใช่ไหม? หรือเราควรยุติมัน? ควรพักสักหนึ่งปีหรือไม่? เราควรพักสักหนึ่งปีไหม? พันดาวาส เราควรพักสักปีหนึ่งไหม? (ดาดีจึงบอกว่าควรมีวันหยุด 15 วันในหนึ่งเดือน) อ้อชะ ดีมาก ทุกคนพูดเช่นนี้ไหม? ผู้ที่ไม่ต้องการหยุด ยกมือขึ้น ผู้ที่นั่งอยู่ในห้องแกลเลอรีไม่โบกมือ อ้อชะ (ทั้งชุมนุมโบกมือ) ดีมาก พ่อพูดกับลูกเสมอว่า "ฮาจี ฮาจี" นั่นก็เป็นสิ่งที่ดี แล้วตอนนี้ลูกจะพูด "ฮาจี" กับพ่อเมื่อไหร่? ลูกทำให้พ่อพูดว่า "ฮาจี" ใช่หรือไม่? พ่อบอกว่า "พ่อก็ตั้งเงื่อนไขเหมือนกัน ลูกจะเห็นด้วยกับสิ่งนี้ไหม? อย่างน้อยลูกทุกคนควรพูดว่า "ฮาจี" แน่ใจไหม? ลูกจะไม่หาข้ออ้างใดๆใช่ไหม? ตอนนี้ถ้ารูปใบหน้าของทุกคนบนทีวีี่นี้ เป็นสิ่งที่ดี พ่อพอใจที่ลูกทุกคนคือคนที่

พูด “ฮาจิ ฮาจิ” เช่นกัน

บัปเตดาไม่ต้องการให้ใครมีข้ออ้างข้อแก้ตัวใดๆ เช่น “เพราะสิ่งนี้หรือเพราะสิ่งนั้น และนี่คือสาเหตุที่มีปวงพินธนี” อย่ากลายเป็นปัญหา แต่จงเป็นตัวอย่างของการแก้ปัญหา ลูกต้องทำให้มิตรสหายของคุณเป็นเช่นนี้ด้วย เพราะลูกกำลังเห็นสภาพของเวลา เสี่ยงของการคดโกงทุจริตคอร์รัปชันกำลังเพิ่มขึ้นมาก การคดโกงทุจริตคอร์รัปชันและการโจมตีกำลังรุนแรงถึงขั้นขีดสุด ดังนั้นจงแห่งความยิ่งใหญ่ (กลับมาสูงส่ง) ควรจะถูกชักขึ้นในจิตใจของทุกดวงวิญญาณบราห์มินก่อน จากนั้นจึงจะถูกชักขึ้นในโลก ลูกได้เฉลิมฉลองชีพรাত্রีมากมาย ในทุกชีพรাত্রีลูกมีความคิดว่าลูกจะชักธงของพ่อในโลก ก่อนที่จะชักธงแห่งการเปิดเผยนี้ในโลก ในจิตใจของคุณ ลูกบราห์มินแต่ละคนจะต้องชักธงของพ่อเหนือบัลลังก์หัวใจของคุณ ในการที่จะชักธงนี้ ลูกเพียงแค่อ่านคำสองคำในทุกการกระทำ ในการกระทำของคุณ ไม่ใช่ในความคิดของคุณ ไม่ใช่ในหัวใจของคุณ แต่ในหัวใจ การกระทำ ความสัมพันธ์ และสายใยของคุณ คำเหล่านี้ไม่ใช่คำที่ยาก แต่เป็นคำทั่วไป คำเหล่านั้นคือ 1) ความเป็นหนึ่งเดียวกันในทุกความสัมพันธ์ ในสายใยทั้งหมด และในบรรดาตัวเองด้วย แม้ว่าจะมีชั้นสภากว้างขวาง แต่ให้มีความเป็นหนึ่งเดียวในความหลากหลายนั้น 2) ไม่ว่าความคิดที่สูงส่งใดๆก็ตามที่คุณมี บัปเตดาชอบมากเมื่อลูกมีความคิดเช่นนั้น และเมื่อได้เห็นและได้ยินความคิดเหล่านั้น บัปเตดาก็รู้สึกพอใจมาก ว่า วา ลูกๆ ว่า! ว่า ความคิดที่สูงส่งว่า! แต่! มีแต่ ไม่ควรมี “แต่” แต่ก็มี ลูกส่วนใหญ่ นั่นคือ ประมาณ 90% ของลูกๆ มีความคิดที่ดีมาก บัปเตดาอยากรู้ว่าวันนี้ความคิดของคุณคนไหนดีและจะมีความก้าวหน้าด้วย แต่ความคิดเหล่านั้นจะลดลง 50% ในส่วนของคำพูด และลดลง 75% เมื่อนำไปปฏิบัติ – ความคิดเหล่านั้นก็ปะปนกัน อะไรคือสาเหตุของสิ่งนี้? ไม่มีสมาธิและความมุ่งมั่นในความคิดของคุณ เมื่อมีสมาธิในความคิด สมาธินั้นคือหนทางสู่ความสำเร็จของคุณ ความมุ่งมั่นคือหนทางสู่ความสำเร็จของคุณ สิ่งเหล่านี้มีความแตกต่างกัน สาเหตุคืออะไร? บัปเตดาได้เห็นสิ่งเดียวในผลลัพธ์ ลูกมองดูผู้อื่นอย่างมาก ลูกทุกคนแสดงให้เห็นสิ่งนี้ เมื่อลูกชี้ไปที่ใครคนหนึ่ง สามนิ้วจะชี้กลับมาที่ตัวลูกเอง ดังนั้นลูกจึงไม่เห็นสามนิ้ว แต่ลูกเห็นหนึ่งนิ้วเป็นอย่างมาก ดังนั้นต้องมีความมุ่งมั่นและสมาธิ มีความแปรปรวนในความเป็นหนึ่งเดียวกัน “ถ้าคนนี้ทำ ฉันก็จะทำ” ผู้ที่ริเริ่มกลายเป็นอรชุน ลูกกลายเป็นอันดับสองในเรื่องนี้ มิฉะนั้น ให้เปลี่ยนคตินิยมของคุณ แทนที่จะเป็น “การเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง!” ให้เป็น “การเปลี่ยนแปลงตัวเองด้วยการเปลี่ยนแปลงโลก” “การเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการเปลี่ยนแปลงของผู้อื่น” ดังนั้น เราควรเปลี่ยนคตินิยมหรือไม่? เราควรเปลี่ยนหรือไม่? เราไม่ควรเปลี่ยนหรือไม่? บัปเตดาก็กำลังตั้งเงื่อนไข ลูกเห็นด้วยกับสิ่งนี้หรือไม่? บาบาคควรบอกลูกในสิ่งนี้หรือไม่? บัปเตดาจะดูผลลัพธ์ในหกเดือนแล้วจึงมา มิฉะนั้น ท่านจะไม่มา เมื่อพ่อพูดว่า “ฮาจิ” ลูกๆ ก็ควรพูดว่า “ฮาจิ” เช่นกัน ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น บัปเตดาก็บอกว่า: สำหรับการเปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกต้องตายต่อจิตสำนึกของ “ฉัน” ที่มีขีดจำกัดใดๆ ตายต่อจิตสำนึกของ “ฉัน” ไม่ใช่ตายทางร่างกาย ลูกไม่จำเป็นต้องตายทางร่างกาย แต่ตายต่อจิตสำนึกของ “ฉัน” “ฉันลูกต้อง” “ฉันเป็นสิ่งนี้ ฉันด้อยกว่าคนอื่นไหม? ฉันคือทุกสิ่งทุกอย่าง” ตายต่อจิตสำนึกของ “ฉัน” ใดๆ ลูกจะต้องตายเช่นกัน ดังนั้นการตายนี้จึงเป็นการตายที่แสนหวาน นี่ไม่ใช่การตาย แต่เป็นการใช้ชีวิตกับโชคของอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกเห็นด้วยหรือไม่? ครุเห็นด้วยหรือไม่? ดับเบิลเฟอร์เรนเนอร์ ลูกเห็นด้วยหรือไม่? ดับเบิลเฟอร์เรนเนอร์มีความกล้าหาญที่จะเติมเต็มความคิดที่พวกเขามี นี่คือการสมบัติพิเศษของพวกเขา ชาวบาร์ตมีความกล้าหาญสามเท่า ดับเบิลเฟอร์เรนเนอร์มีความกล้าหาญสองเท่าและพวกเขามีความกล้าหาญสามเท่า ดังนั้นนี่คือสิ่งที่บัปเตดาต้องการเห็น ลูกเข้าใจไหม? นี่คือการท้าทายแห่งความหวังอันสูงส่งของบัปเตดา ซึ่งบัปเตดาต้องการเห็นมันจุดประกายในตัวลูกทุกคน ดังนั้น ในปีนี้ จงเฉลิมฉลองดิวัลลีนี้ แม้ว่าลูกจะเฉลิมฉลองหลังจากผ่านไปหกเดือนแล้วก็ตาม เมื่อบัปเตดาได้เห็นการเฉลิมฉลองดิวัลลีแล้ว ท่านก็จะให้โปรแกรมของท่านเอง ลูกต้องทำ ถ้าลูกไม่ทำ ผู้ที่มาภายหลังลูกจะทำหรือไม่? ลูกประจำเป็นของลูกใช้หรือไม่ มีแต่ลูกผู้อาวุโสเท่านั้นที่จะมาในลูกประจำ 16,108 คนใหม่จะมาที่หลัง ไซแล้ว จะมีบางคนที่มาที่หลังและจะไปเร็ว จะมีตัวอย่างบางคนที่มาที่หลังและจะไปก่อน แต่จะมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้น มิฉะนั้นก็จะมีเพียงแค่มองลูกทุกคน ลูกกลายเป็นคนเหล่านี้ทุกวงจรและลูกจะกลายเป็นคนเหล่านี้อีกครั้ง ไม่สำคัญว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ต่างประเทศหรือหนึ่งในดินแดนนี้ ผู้ที่สติปัญญา มีศรัทธาอันมั่นคงมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานก็มีสิทธิอยู่แล้ว บัปเตดามีความรักต่อลูก และดังนั้น ผู้ที่อยู่ที่นี่มาเป็นเวลานาน ผู้ที่เพียรพยายามเป็นอย่างดี ไม่ใช่ผู้พยายามเต็มที่ แต่เป็นผู้เพียรพยายามเป็นอย่างดี บัปเตดาจะไม่ทิ้งพวกเขาไว้ข้างหลัง ท่านจะพาพวกเขากลับไปกับท่าน ดังนั้นจงมีศรัทธาที่มั่นคงนี้: “เราเคยเป็น เราเป็น และเราจะอยู่ด้วยกัน (กับท่าน)” สิ่งนี้มั่นคงไหม? แน่ใจไหม? เพียงแค่ถึงความรู้สึกของการเป็นผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และความคิดที่เป็นบวกต่อผู้อื่น ผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์เกี่ยวกับตัวตนดั้งเดิมของตนเอง ผู้ที่มีความรู้สึกที่บริสุทธิ์ ความรู้สึกในการเปลี่ยนแปลง ความรู้สึกในการให้ความร่วมมือและความรู้สึกเมตตา ถึงความรู้สึกเหล่านี้ออกมา ในปัจจุบันนี้ ลูกทำให้ความรู้สึกเหล่านี้หลอมรวม ตอนนี้ ให้ความรู้สึกเหล่านี้ปรากฏออกมา อย่าให้การแก้ไขมากมายนัก แต่จงให้อภัยพวกเขา แต่ละคนก็ฉลาดกว่า

กันในการให้การแก้ไข แต่ลูกต้องให้การแก้ไขด้วยการให้อภัย ลูกสามารถสอนและแก้ไขในขณะที่อ่านมุรลี ให้หลักสูตรจัดโปรแกรม แต่เมื่อต้องปฏิสัมพันธ์ในงานของลูก ลูกต้องให้คำสอนด้วยการให้อภัย อย่าเพียงแค่อุบายให้การแก้ไข ให้แก้ไขในขณะที่มีเมตตา แล้วความเมตตาของลูกจะทำงานในลักษณะที่ความอ่อนแอของผู้อื่นจะได้รับการให้อภัย ลูกเข้าใจไหม?

ตอนนี้ ลูกสามารถกลายเป็นนายของจิตใจของลูกได้ในหนึ่งวินาทีและทำให้จิตใจมั่นคงได้นานเท่าที่ลูกต้องการหรือไม่? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้หรือไม่? ดังนั้น ตอนนี้ จงทำแบบฝึกหัดทางจิตดวงวิญญาณนี้ ขอให้จิตใจมีสมาธิอย่างเต็มที่ อย่าให้มีความปั่นป่วนใดๆ แม้แต่ในความคิดของลูก ไม่สั่นคลอน อัจชะ

ถึงผู้เป็นนายของสมบัติที่มีค่าที่ไม่สูญสลายและคงอยู่ตลอดไป ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของการเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและหลุดพ้นในชีวิตในยุคนั้นถึงผู้ที่เติมเต็มความหวังของบรรพบุรุษ ถึงดวงวิญญาณผู้เป็นนายที่ทรงอำนาจซึ่งเติมเปี่ยมไปด้วยพลังของความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาธิอยู่เสมอ รัก ระลึกถึง และนมัสตจากบรรพบุรุษ

ถึงลูกทุกคนทั้งสี่มุมที่นั่งอยู่ไกลๆ และผู้ที่ได้ส่งความรัก ความระลึกถึง และจดหมาย บรรพบุรุษก็มอบความรักและความระลึกถึงมากมายจากหัวใจให้พวกเขาเช่นกัน นอกจากนี้ ลูกๆ มากมายยังได้ส่งจดหมายดี ๆ เกี่ยวกับความสดชื่นของพวกเขาในมฐันด้วย ดังนั้น รัก ระลึกถึง และนมัสตที่พิเศษถึงลูกๆ เหล่านั้นด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างแรงกล้า ที่ไม่คิดถึงอดีต แต่ใส่จุดฟูลสต๊อปใส่จุดฟูลสต๊อปกับอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นจนถึงตอนนี้ การไม่คิดถึงอดีตคือการเพียรพยายามอย่างแรงกล้า หากใครคิดถึงอดีต เวลา พลังงาน และความคิดของเขาจะเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ทั้งหมด เวลาที่ไม่ควรเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ เพราะหากแม้เพียงสองนาทียุคการบรรจบกัน นั่นคือหากแม้เพียงสองวินาทีของยุคบรรจบกันนั้นเสียไปโดยเปล่าประโยชน์แล้ว ลูกก็ได้เสียเวลาไปหลายปีแล้ว ดังนั้น จงรู้ถึงความสำคัญของเวลานี้ และใส่จุดฟูลสต๊อป การใส่จุดฟูลสต๊อปหมายถึงการเติมไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด

คติพจน์: เมื่อทุกความคิดสูงส่ง ก็จะทำให้ประโยชน์ต่อตัวลูกเองและต่อโลก

*** โอม ชานตี ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: การนำวัฒนธรรมแห่งสัจจะและมารยาทอันดีงามมาใช้

พูดเกี่ยวกับความรู้ด้านใดก็ตามด้วยอำนาจ รวมทั้งด้วยความจริงและมารยาท ไม่ใช่ด้วยความลังเลใจ ในการที่จะนำมาซึ่งการเปิดเผย ก่อนอื่น จงเปิดเผยตนเอง อย่ายึดหวาดกลัว ให้มีคำพูดที่น้อยลงในการบรรยายของลูก แต่ให้คำพูดเหล่านั้นทรงพลังและเติมไปด้วยการแนะนำของพ่อและความรักของท่านที่แม่เหล็กแห่งความรักนั้นดึงดูดดวงวิญญาณไปหาพระเจ้า